

הירח והביצת

כתב א.קאראלייב
צייר מ. ביאלומלייסקי

סבתא הדליקה אש בתנור והתחילה להכין ארוחת ערב. עבדה ומלמלה לעצמה דבר מה. יצאה ללול והביאה ביצים אחדות, הכניסה כמה מהן לתוך סיר שחור, הוסיפה מים ושמה מעל האש.

הנכדים שלה, וואניה וקוניה נשכבו על מחצלת סמוך לתנור. האש חיממה אותם והם נרדמו. ליד וואניה נשכב חתול אפור, ממרמר. כשמרמר, שפמו הארוך התנעע ודקדק לוואניה באוזן. וואניה חייך תוך שינה וגם החתול חייך.

דרך החלון הפתוח הציץ ירח זוהר. הוא זרח לבית דרך ענפי עץ התפוח ומטפס הגפן, התיישב על אדן החלון והסתכל. סבתא התחילה לגרש אותו מהחלון. "אל תסתובב כאן, בין הרגליים, בטלן, עוד תשבור את הביצים שלנו! לך מכאן, כי אחרת ארביץ לך במטאטא! אתה שומע אותי או

הזמן עד שתטווי שלוש חבילות צמר. אני מבטיח."
"תבטיח או לא תבטיח, אבל לא אתן!"
לא נתנה לו סבתא ביצה, וזה הכל.
היא הכינה ארוחה, שמה את הסל עם ביצים תחת המיטה, אכלה עם הנכדים, פיזרה פחמים בתנור והתכוננה לישון. תוך זמן קצר בכל המטבח נשמעו רק נחירות מתוקות.

לא? לך כבר! עשה משהו מועיל! הבט, חושך סביב, תאיר על הארץ! בדרכים מסתובבים הולכי רגל מאחרים. האר להם כדי שלא יתעו!"

אבל הירח לא זז ממקומו. התחשק לו מאוד לקבל ביצה במתנה. רק ביצה אחת. הוא רצה להביא אותה לשמיים. שם מחכה לו אישתו, כוכב השחר. כשיחזור היא תשאל מה הוא הביא לה מהאדמה הירוקה? והוא יראה לה ביצה לבנה עגולה! כוכבים אחרים יתפוצצו מרוב קינאה.

הירח ביקש "סבתא, תני לי ביצה אחת! רק ביצונת אחת! אישתי כבר מזמן משתוקקת לביצה כזו. אנא, אני מבקש מאוד!"
וסבתא לא מביטה עליו. "לא אתן!"
"מדוע לא תתני? מחר בבוקר מוקדם אבוא הנה, אתיישב על ענף מול החלון ואאיר כל

**החתול פחד שהירח יצרוב אותו בקרניים שלו
אם הוא יתחיל לילל ויקרא חמס. אך ברגע
שהירח נעלם בתנור, החתול קפץ, רץ לדלת**

**הירח המאוכזב הסתובב זמן ארוך סביב
הבית. האיר על ראשי הילדים בקרניו
הזהובים ולא ידע מה עליו לעשות, להעיר את
סבתא ולבקש ממנה מחדש ביצה אחת, או
להיכנס דרך הארובה למטבח ולקחת אותה
בעצמו.**

**בסוף החליט. הוא עלה על הגג, גלש על
רעפים, עלה על הארובה, הסתכל סביב
ונכנס פנימה.**

**בדרך כל פניו התמרחו בפיוח ולכן, כשקפץ
מהתנור בחדר היה חושך כמו קודם - הירח
לא האיר.**

**הוא מהר זחל תחת המיטה, בחר את הביצה
היפה ביותר, שם אותה בתרמיל, נכנס חזרה
לארובה ועף החוצה.**

**אף אחד לא הרגיש בירח, רק החתול האפור
הבין מה קרה. אך זה המשיך לשכב בשקט,
כשהוא מכורבל אחרי גבו של וואניה.**

הסגורה, הציץ דרך חור המנעול, קרא לכלב
שעיר ששמר על השער וסיפר לו הכל.
הכלב השעיר כעס מאוד והתחיל לרדוף אחרי
הירח. והירח ראה באר בקצה השדה ולידה
שוקת עם מים. הוא עצר כדי לרחוץ את פניו
המפוייחים, התכופף מעל השוקת, ובאותו
רגע הכלב השעיר נעץ בו את שיניו.
הירח שרק וכמו ציפור התרומם לשמיים.
הביצה מונחת הייתה בשק והכלב לא הספיק
לקחת אותה.
למחרת בלילה עלה מעל הארץ ירח נשוק.